

ת"פ 42735/08/17 - מדינת ישראל נגד האני ארזיקאת (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו, חמזה רזיקאת (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו

בית־משפט השלום בבאר־שבע

ת"פ 42735-08-17 מדינת ישראל נ' ארזיקאת (עציר) ואח' 23 באוגוסט 2017

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל

על־ידי באי־כוחה עו"ד שרון לוי ועו"ד נמרוד שחל

נגד

הנאשמים

1. האני ארזיקאת (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו

2. חמזה רזיקאת (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו

על־ידי באי־כוחם עו"ד טאהר אלמכאווי

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת־דין

על יסוד הודאת הנאשמים, הינני מרשיע כל אחד מהם בשתי כניסות לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום, א' באלול התשע"ז, 23 באוגוסט 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

מזרדין

הנאשמים הורשעו על־פי הודאתם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. על־פי המתואר בכתב האישום שהו הנאשמים ביום 9.8.17 וביום 17.8.17 בישראל בלי שיש ברשותם אישורי כניסה או שהייה כדין.

במעשיהם האמורים לעיל פגעו הנאשמים בערכים המוגנים של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה והסדרת שוק העבודה. בעקפיין יש בכניסתם של הנאשמים לישראל, שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה

עמוד 1

בביטחוננו של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ר' דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מ"י (9.12.14) (להלן: "אלהרוש"):

מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה.

בעניין אלהרוש הכיר בית-המשפט בכך שמצב ביטחוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון.

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע, ר' נימוקיו של בית-המשפט, בין היתר בת"פ 15-11-44226, בת"פ 15-12-3939 ובת"פ 15-11-65591; וכן בעפ"ג 15-10-62917, בעפ"ג 15-10-46537, בעפ"ג 15-10-63731, בעפ"ג 15-10-62917 ובעפ"ג 15-10-57021, פסקאות 13-14, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפניי, בהבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם השתפר המצב הביטחוני מאז ניתנו אותם גזרי-דין שאליהם הפנה בית-המשפט, וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי בית-המשפט לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלמות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדאבונו, גם כיום אנו עדים באופן תדיר לפיגועים שונים, המבוצעים בתחומי הקו הירוק ומחוצה לו, ואין לומר כי הארץ תשקוט ארבעים שנה ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, הענישה בנוגע לעבירת השב"ח יכול ותשתנה אף מאזור לאזור. בענייננו, וכידיעה שיפוטית, ישנם האזור המכונה "ג'ימבה" ופתחת רמאדין, שבהם אין מצויה גדר. נתון זה מביא לכך ששוהים בלתי-חוקיים רבים, אף כאלו המתגוררים באזור השומרון, מדרימים, חוצים את הקו הירוק באותם אזורים וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנסיבות הקונקרטיות האופפות כניסות אלה כאשר ביחס אליהן ניתן לומר כי אלו נמצאות במדרג הנמוך. מדובר בכניסות לצורכי פרנסה ללא עבירות נלוות, כאשר הנאשמים שהו בכל הנלמד תקופה קצרה בשטחי המדינה, וביקשו לצאת חזרה לביתם.

מכל המקובץ לעיל הינני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינם של הנאשמים מן הראוי שינוע בין מאסר

עמוד 2

בפועל בן מספר ימים ועד שישה חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשם של הנאשמים ולקולא תילקח בחשבון הודאתם שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאשמים צעירים נעדרי עבר פלילי, שמצוקה כלכלית הביאה אותם לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין ובריצוי עונש מאסר בפועל. המדובר בתושבי השטחים אשר מעצרו ומאסרום קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נוכח היעדרה של מעטפת תומכת. אתן ביטוי נוסף, במשורה ולו לפנים משורת הדין, לכך שאנו נמצאים בערבו של חג הקורבן.

מכל המקובץ לעיל, הינני לגזור על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

א. 15 ימים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 17.8.17;

ב. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורם שלא יעברו עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

שב"ס יאפשר לנאשמים לעיין בזיכרונות הטלפונים הניידים שלהם כדי שיוכלו להעתיק מהם מספרים ולהתקשר לבני־משפחתם. מתיר לכל אחד מן המשיבים שלוש שיחות טלפון על־פי הנהלים.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית־המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום, א' באלול התשע"ז, 23 באוגוסט 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט